

Alan Žepić

Prije nekoliko mjeseci prisustvovao sam okruglom stolu gdje je Goran Radman govorio o managementu. Na mene je ostavio dojam usporedivši metaforom management sa auto školom.

Ono što je instruktor u vožnji g. Radmanu govorio, jest da vozeći auto ne može se samo gledati naprijed. Jednaku pažnju treba posvetiti i onome što se događa iza, u retrovizoru. Tek tada će vozač imati potpunu sliku što se zapravo oko njega događa i tek će tada vožnja postaje sigurna. Tako je i u managementu; treba stalno gledati ispred, ali i iza sebe. Međutim, ostavi li vozač predugo pogled na retrovizoru gledajući iza sebe, pred njim se može zaustaviti kolona i - BUM. Gleda li predaleko naprijed, što se to događa na trećem semaforu, neće vidjeti da se na prvom upalilo crveno i opet - BUM. Ono gdje vozač treba biti većinu vremena jest sadašnjost. Gdje vi živite većinu vremena?

IZMIČE LI NAM "SADA"?

Na treninzima gdje manageri dolaze kupiti nova znanja ili informacije, neki od njih veliki dio vremena provode provjeravajući sms poruke, e-mailove, dogovaraju sastanke za sutra, provjeravaju što je jučer napravljeno i svugdje su osim na treningu. Ne mogu se smiriti niti koncentrirati na "sada". Zanimljivo je da takve osobe najčešće daju komentar za trening da im je nedostajalo sadržaja, novih znanja i spoznaja. No, kako ćete dobiti nove spoznaje ako si to sami ne dozvolite? Ti ljudi nisu bili prisutni na treningu. Oni su bili ili u prošlosti (što je bilo jučer) ili u budućnosti (dogovori za sutra).

Ako smo previše vremena fokusirani na budućnost i prošlost, hoće li nam neke važne informacije o tržištu, kupcima, konkurenciji, vlastitim ljudima, a koje se događaju "sada", u sadašnjosti, jednostavno promaknuti? Na predavanju Toma Petersa, poznati je pisac i predavač rekao da kompanije danas imaju silne strategije osvajanja tržišta, kreiraju nove marketinške koncepte, pola godine potroše na budžetiranje, proučavaju što je u prošlosti utjecalo

Današnje organizacije fokusirane su na budućnost, što znači na planove, ciljeve, budžete, očekivanja, vizije i sl. Također, fokusirane su i na prošlost, što znači kakvi su rezultati postignuti prošle godine, odakle je došla ova organizacije, kako se to kod nas nekad radilo, koje su naše glavne djelatnosti, kakve mi kupce volimo/ne volimo... U svemu tome nema ništa loše, ali gdje je sadašnjost? Što se ovog časa događa na tržištu, što danas kupuju naši kupci, kako se danas osjećaju naši zaposlenici, gdje se ovog trenutka nalaze moje misli...?

na današnje rezultate, a sve se u kontekstu prodaje može svesti na nekoliko suštinskih pitanja: jeste li danas razgovarali sa svojim kupcem? jeste li danas dogovorili ručak sa svojim kupcem? jeste li danas provjerili što vam radi konkurencija? jeste li danas otišli na mjesto gdje se nalaze vaši kupci? Sva su pitanja usmjerena na **danas**. Prevedemo li to na ulogu voditelja tima, pitanja bi bila sljedeća: jeste li danas strukturirano razgovarali sa svojim članom tima? jeste li danas svom čovjeku prenijeli neko novo znanje? motivirate li sada, u ovom trenutku, svoje ljude? jeste li danas, cijelo vrijeme, aktivno slušali kada su vam se članovi tima obraća-

li? To je zadatak voditelja. Kao što su spominjani manageri na treningu propustili puno sadržaja treninga, a da toga nisu niti bili svjesni, tako i voditelji propuštaju puno onoga što se događa njihovim ljudima, a da o tome pojma nemaju. I onda se pitaju: zašto mene moji ljudi ne poštuju? Ne poštuju vas zato što vas **nema kada vas trebaju**. A onda i kada jeste sa njima, kao da niste. Jer ste sa svojim mislima negdje drugdje.

PREISPITIVANJE PROŠLOSTI I IZGLLED BUDUĆNOSTI

Echart Tole je napisao prekrasnu knjigu po imenu "Moć sadašnjeg trenutka". U knjizi govori kako se sva naša patnja, stres, ljutnja ili nervoza stvaraju kroz vlastitu fokusiranost na prošlost ili budućnost. Sami sebi stvarajući stalna preispitivanja zašto smo neku glupost napravili u prošlosti, ili kako će napokon izgledati budućnost, stva-

Ako smo previše vremena fokusirani na budućnost i prošlost, hoće li nam neke važne informacije o tržištu, kupcima, konkurenciji, vlastitim ljudima, a koje se događaju "sada", u sadašnjosti, jednostavno promaknuti?

Biti u "sada" znači biti sa sobom i sa drugima istovremeno. Umirate li um, ne prihvatite li njegovu igru, drame i nesreće, osmjehnut će vam se sreća.

ramo sami sebi stres i patnju. Ako se, s druge strane, zapitate imate li sada, u ovom trenutku, nešto što vam u vašoj okolini smeta i stvara stres, u najvećem ćete broju slučajeva reći "ne". Baš sada nema ništa. "Ali, ono što će se sigurno dogoditi već sutra mi stvara stres". Opet kreće priča o budućnosti. To što će se dogoditi, jednostavno će se dogoditi, nervirali se vi ili ne. Želite li zbog toga umanjiti užitak uživanja u ovome što je sada, samo dajte. To je tada vaš izbor da budete nesretni i nesvjesni. Sjećam se sebe iz prošlosti (evo me u prošlosti!), kako sam vodio svoju građevinsku firmu. Moj glavni pokretač bio je strah. Strah da se sutra sve ne sruši i da ne postanem nitko i ništa (a što sam onda bio da bih to izgubio?). Ego u svom najljepšem obliku. Moji ljudi su bili van sebe svaki puta kada sam išao na pregovore s našim klijentima jer bih im odobrio sve popuste i prohtjeve koje su tražili. Zbog čega? Zbog straha da sutra ne ostanemo bez posla, prihoda, plaća, zaposlenika, odnosno vlastitog vlasničkog i direktorskog mjesta. A istovremeno **sada** kasne dva gradilišta, **sada** tehnički direktor odlazi iz firme nezadovoljan, **sada** se vodi rat između inženjera i prodaje... Paradoks, zar ne? Sam sebi sam kreirao dva razloga za nerviranje: jedan što sam odobrio štetan zahtjev klijentu, a

drugi, što se nisam posvetio onome što se događalo u firmi i što tek sada imamo kompletnu dramu.

PRVI KORACI PREMA "SADA"

Biti u **sada** znači biti sa sobom i sa drugima istovremeno. Umirate li um, ne prihvatite li njegovu igru drame i nesreće, osmjehnut će vam se sreća. Tada će i čitava vaša okolina dobiti dio vaše pozitivne energije oslobođene drame, pa će se i sama početi mijenjati. Tada ćete dobiti natrag pozitivnu energiju i preokrenut ćete spiralu prema pozitivnom nezaustavljivom smjeru. Kako da napravite prve korake prema **sada**?

Prvo: pokušajte u početku dnevno pratiti i zapisivati gdje su vam većinu vremena bile misli. Time ćete osvijestiti kako funkcionira vaš um. Samim osviještenjem već ste napravili ogroman posao. Nemojte padati u dramu kada shvatite koliko ste malo sa sobom, nego to sve skupa samo promatrajte i prihvaćajte. To je dovoljno.

Drugo: Odredite si prioritete za tekući dan, i tada te prioritete odrađujte. Pokušajte pratiti vlastito tijelo i um kako taj posao odrađuje. Pratite svoje ruke koje rade fantastičan posao za vas, pratite svoje tijelo koje ide iz ureda u ured, budite cijelim vašim Bićem u aktivnosti koju obavljate. Isto-

vremeno, pratite kada vam misli odlutaju u prošlost ili budućnost. To će se sigurno događati, a kada se dogodi, samo se zahvalite umu što vam je poslao tu misao, i vratite se na ono što činite. Vi niste vaša misao, vi ste puno, puno više i šire. Možete si čak i postaviti pitanje: kome sa ta misao obraća? Meni? A tko sam to ja? I onda je pustite da ode. Otići će. Kada se ponovno pojavi, ponovite postupak.

Treće: Imajte svjesnost o ovom procesu. Svaki puta kada padnete u osjećaj panike, straha, nelagode, zavirite u taj osjećaj. Pokušajte ga osjetiti u tijelu. Pokušajte ga "vidjeti" ili "čuti" i samo ga neko vrijeme promatrati. Promatrajte osjećaj sam za sebe, ne ono što je dovelo do tog osjećaja. Vjerojatno će već samim promatranjem osjećaj gubiti svoju snagu. Zahvalite se vlastitom Biću što vam je omogućilo ovaj uvid, i vratite se sadašnjem trenutku. Vratite se miru.

Četvrto: Budite nježni prema sebi, tj. svome biću. Odredite si vrijeme u toku dana samo za sebe. Možete npr. otići negdje u prirodu. Vaše Biće voli prirodu. Priroda uzemljuje i čisti. Hodajući kroz prirodu, osjećajte vlastito tijelo koje se kreće, osjetite se kao skup energije u interakciji sa drvećem, cvijećem, planinama, jezerom ili onim što vas okružuje. Budite jedno sa sobom. **Sada**.

Vremenom ćete postajati sve svjesniji i svjesniji. A vaša okolina sve sretnija i sretnija. Što i nije tako važno. To ste sve ionako vi sami.

plitvička jezera
nacionalni park

ljubav od
djetinjstva

Odjel turističke prodaje
Tel. +385 (0)53 751 015
info@np-plitvicka-jezera.hr

www.np-plitvicka-jezera.hr